

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

Rozsudok je právoplatný
dňom 14.2.2002
Najvyšší súd Slovenskej
republiky, Bratislava

Id 13.2.02
SŠ 143/2001
Rada pre vysielanie e retransmisiu

Nám. SNP 12, 811 06 Bratislava

DOŠLO DŇA: 14. FEB. 2002

CÍSLO: 363

990/2002
1X-25-LL
1X-25 E00/jz/časus

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

PgD

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Babiakovej, CSc. a súdcov JUDr. Juraja Majchráka a JUDr. Eleny Kováčovej v právej veci navrhovateľky **Slovenská televízia**, Mlynská dolina, 845 45 Bratislava, proti odpôrkyni **Rada pre vysielanie e retransmisiu**, Námestie SNP č. 12, 811 06 Bratislava, zastúpenej advokátom JUDr. RNDr. Pavlom Kulichom, Ružová dolina č. 8, 821 09 Bratislava o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporkyne z 26. júna 2001, č. RP 69/2001 takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie odporkyne z 26. júna 2001, č. RP 69/2001 **potvrdzuje**.

Navrhovateľka je povinná zaplatiť na účet Najvyššieho súdu Slovenskej republiky súdny poplatok 2 000,- Sk do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľka nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Odporkyňa (ďalej len „Rada“) rozhodnutím, uvedeným vo výroku tohto rozsudku, za porušenie ustanovenia § 32 ods. 12 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii (ďalej len „zákon“) navrhovateľkou (ďalej len „STV“) tým, že odvysielala skrytú reklamu cestovnej kancelárie Cheyenn tour Slovakia, firiem Alpinus, Eurotel, reštaurácie Čárda Kormorán a automobilu zn. Hummer, uložila podľa § 64 ods. 1 a v súlade s § 67 ods. 5 písm. a) zákona pokutu vo výške 100 000,- Sk. Súčasne Rada citovaným rozhodnutím za porušenie § 38 ods. 4 zákona, spočívajúce v propagovaní turistickej destinácie sponzora programu CK Cheyenn tour Slovakia a porušenie § 38 ods. 2 zákona, spočívajúce v tom, že

sponsorov programu Europa tours Slovakia, DM Mobil a Alpinus STV zverejnila iba v závere programu uložila STV podľa § 64 ods. 1 písm. a) zákona sankciu- upozornenie na porušenie zákona.

Proti tomuto rozhodnutiu Rady podala STV, pokial' ide o výrok o uložení pokuty vo výške 100 000,- Sk včas opravný prostriedok, ktorý bližšie neodôvodnila, najmä neuviedla v čom vidí nezákonnosť napadnutého rozhodnutia v uvedenej časti.

Rada vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukázala na to, že z podaného opravného prostriedku nie je zrejmé, čoho sa STV domáha a nevyplýva z neho, v čom vidí nezákonnosť napadnutého rozhodnutia. Nie sú v ňom totiž uvedené ani dôvody odvolania, ale ani konečný návrh STV. Navrhla preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky potvrdil napadnuté rozhodnutie Rady.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný (§ 246 ods. 2 písm. c) O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutia a po prejednaní veci na nariadenom pojednávaní dospel k záveru, že rozhodnutie Rady je potrebné potvrdiť.

Podľa § 32 ods. 12 zákona vysielanie skrytej reklamy a skrytého telenákupu sa zakazuje.

Skrytá reklama a skrytý telenákup na účely tohto zákona je podľa ustanovenia § 32 ods. 13 zákona slovná alebo obrazová informácia o tovare, službe, obchodnom mene, ochrannej známke, prípadne o činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb v programe, ak vysielateľ túto informáciu v rámci programu zámerne využíva na reklamné účely, čím môže uviesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo za inú protihodnotu.

Podľa § 38 ods. 2 zákona ak je program alebo séria programov čiastočne alebo ako celok sponzorovaný, musí byť vysielateľom zreteľne označený názvom, ak ide o právnickú osobu, menom a priezviskom, ak ide o fyzickú osobu, alebo logom sponzora na začiatku programu a na konci programu.

Vysielateľ je podľa § 38 ods. 4 zákona povinný zabezpečiť, aby sponzorovaný program priamo nepodporoval predaj, nákup ani prenájom tovarov alebo služieb sponzora alebo tretej osoby, a to najmä osobitnými propagačnými zmienkami o uvedených výrobkoch či službách v týchto programoch.

V posudzovanej veci bolo nesporiou skutočnosťou, že navrhovateľka odvysielala 10. marca 2001 o 17.25 hod. na programovom okruhu STV 1 program „Cestuj s nami“, ktorého sponzorom bol podľa označenia na začiatku a konci programu CK Cheyenn Tour Slovakia, ktorý program bol priamou propagáciou destinácie a služieb, ktoré poskytuje pre verejnosť. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa podrobne poukazuje na jednotlivé okolnosti odvysielaného programu a z toho vyplývajúce závery, súvisiace so správnym zistením, že forma a obsah sponzorského odkazu predstavovala vo svojej podstate skrytý telenákup.

Navrhovateľka naviac formou prezentácie loga na oblečení moderátora viackrát propagovala firmu Alpinus tak, ako sa na to poukazuje v odôvodnení napadnutého uznesenia, v ktorom sa odporkyňa podrobne vyrovnala aj s písomnými námietkami navrhovateľky. Rovnako bol v programe priamo propagovaný terénny automobil značky Hummer spôsobom popísaným v napadnutom rozhodnutí, a to v rozpore s ustanovením § 38 ods. 2 zákona a napriek opakovaným skorším upozorneniam navrhovateľky na predchádzajúce porušenia ustanovení zákona.

Odporkyňa sa vo svojom rozhodnutí výstižne, podrobne a vecne správne vyrovnala s okolnosťami, na ktorých založila svoj záver o porušení zákona navrhovateľkou, vrátane okolností, ktoré ju viedli k uloženiu pokuty vo výške 100 000,- Sk.

Treba prisvedčiť stanovisku odporkyne, že z opravného prostriedku podaného navrhovateľkou ani nevyplýva, čoho sa domáhala, najmä v čom videla nezákonosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu a v akom rozsahu rozhodnutie napáda. Nie sú v ňom uvedené ani dôvody odvolania a nie je z neho zrejmé, aký konečný návrh navrhovateľka robí (§ 249 ods. 2 O.s.p.). Súd nie je povinný sám vyhľadávať možné nezákonosti správneho rozhodnutia a nestačí, aby navrhovateľka iba uviedla, že konanie bolo vadné. V prejednávanej veci sa navrhovateľka obmedzil len na podanie odvolania v zákonnej lehote, ktoré však neodôvodnila a nemalo ani ďalšie zákonom predpísané náležitosti. Podané odvolanie navrhovateľka nedoplnila ani na výzvu súdu.

Tvrdenie navrhovateľky o porušení právneho predpisu je preto neurčité a neobsahuje ani okolnosti, ktoré by nasvedčovali, že bola napadnutým rozhodnutím ukrátená na svojich právach.

So zreteľom na ustanovenia § 250 I ods. 2, § 250 h ods. 1 a § 249 O.s.p. súd aj v konaní podľa tretej hlavy preskúmava napadnuté rozhodnutie len v medziach podaného opravného prostriedku.

V posudzovanej veci navrhovateľka v opravnom prostriedku nestanovila hranicu svojho návrhu na preskúmanie rozhodnutia, ktorá by vymedzovala rozsah požadovaného a navrhovaného preskúmania a najvyšší súd nezistil, že by odporkyňou vydané rozhodnutie trpelo takými vadami, na ktoré by súd musel prihliadať bez ohľadu na to, či v opravnom prostriedku boli namietané.

So zreteľom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolaním napadnuté rozhodnutie odporkyne podľa § 250q O.s.p. potvrdil.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzal najvyšší súd z ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého toto právo možno priznať len tomu navrhovateľovi, ktorý mal vo veci aspoň sčasti úspech. Nakol'ko navrhovateľka (STV) nebola v konaní úspešná, súd jej uložil podľa § 2 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov neskorších predpisov povinnosť zaplatiť súdny poplatok 2 000,- Sk na účet najvyššieho súdu a zároveň rozhodol, že STV nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 7. novembra 2001

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: